

ЛУНАЄ ЩИРА ПІСНЯ ПРО ХРИСТА

Лу_ на_ є щи_ ра пі_ ня про Хрис_ та, як
со_ лод_ ко нес_ ти Йо_ му хва_ лін_ ня. Ко_ лись спі_ ва_ ти бу_ де мо не
так - ве_ лич_ но, дос_ ко_ на_ ло, гар_ мо_ ній_ но. Як
при_ йде_ мо у світ_ лі не_ бе_ са - пре_ крас_ на му_ зи_ ка нам сер_ це
вті_ шить. Я_ ко_ ю бу_ де пер_ ша пі_ ня та, хто
див_ ні но_ ти і сло_ ва на_ пи_ ше? Я ві_ рю, що ме_ ло_ ді_ я не_
бес зна_ йо_ мо_ ю нам бу_ де і близь_ ко_ ю. Ми
за_ спі_ ва_ єм, як по_ мер й вос_ крес, і як при_ йняв Спа_ си_ тель нас з лю_
бо_ в'ю. В_ є_ ди_ ній ми зі_ ллє_ мо_ ся хва_ лі, но_
ва І_ су_ су пі_ ня за_ лу_ на_ є, і хто не вмів спі_ ва_ ти на зем_
лі, той, без_ пе_ реч_ но, в не_ бі за_ спі_ ва_ є. Та_

A...

ко- го хо- ру ще не чув ні- хто, спі-
-на- є щи- ра піс- ня про Хрис- та, як

A...

ва- ти- ме він лег- ко і на- тхнен- но.
со- лод- ко нес- ти Йо- му хва- лін- ня.

Пі- сень хва- лін- ня ра- діс- ний струмок
Ко- лись спі- ва- ти бу- де- мо не так

A...

як
ве-

мо- ре ро- зі- леть- ся від спа- сен- них. За-
лич- но, до- ско- на- ло, гар- мо- ній- но. Ми

слу- ха- ють- ся зо- рі у- го- рі, по-
бу- де- мо ра- ді- ти в не- бе- сах не

чув- ши не- зем- ний наш спів ве- лич- ний, і
мись, не день, не рік і не сто- річ- чя, Бог

ми із хо- ром ан- ге- лів то- ді спі-
по- да- ру- є му- зи- ку, сло- ва, і

1 2
ва- ти бу- дем Бо- гу сла- ву віч- но. Лу- віч- но.
ми Йо- му спі- ва- ти бу- дем